FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 23. februar 1995 *

1. I den foreliggende traktatbrudssag har Kommissionen nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 189, stk. 3, og artikel 17 i Rådets direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse [1], idet det ikke har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse heraf. Kommissionen har subsidiært nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien under alle omstændigheder har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af de nævnte bestemmelser, ved ikke straks at give Kommissionen underretning om sådanne foranstaltninger.

2. I henhold til artikel 17 i direktiv 91/263 skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet senest den 6. november 1992, og de skal straks give Kommissionen underretning herom.

3. Kongeriget Belgien har ikke bestridt det påståede traktatbrud. Det har alene henvist til, at de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af direktivet er udarbejdet. Forslagene blev imidlertid ikke i tide vedtaget af de kompetente instanser — dvs. ved udløbet af den frist på to måneder, som Kommissionen i sin begrundede udtalelse af 7. februar 1994 havde fastsat for Kongeriget Belgien. Så vidt ses, er situationen uændret.

4. Henset hertil skal jeg foreslå Domstolen at træffe afgørelse i overensstemmelse med Kommissionens principale påstand samt at pålægge Kongeriget Belgien at betale sagens omkostninger.

* Originalsprog: tysk.

1 — EFT L 128, s. 1.